

Yoel, Perek 1: Beware the Locusts!

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

1. Malbim to Yoel 1:12

והנה חשב בכאן הז' מינים שנשתבחה בהם א"י, חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ותמר (וזית נכלל בכרם כנ"ל) והוסיף במיני פרי האדמה כי אבד קציר שדה לכלול כל המינים, במיני האילנות הוסיף תפוח שהוא החשוב ביותר מיני אילנות, וכלל כולם במ"ש כל עצי השדה יבשו, והיו רגילים לשמוח בעת שמחה בפרי עץ, ועז"א כי הביש ששון מן בני אדם:

He listed here the seven species for which Israel is praised: wheat, barley, grapes, figs, pomegranates and dates (and olives are included in 'vineyards' as we have seen). He added fruit of the ground in 'the harvest of the field is lost' to include all of those species, and he added apple in the tree species because it is the most important of the tree species – and he included all of them in 'all of the trees of the field have dried out.' Normally, they rejoiced in the fruit of the trees, but regarding this he said, 'Joy has withered from human beings.'

Who are these locusts?

2. Vayyikra 11:22

3. Devarim 28:38; Shoftim 6:1-5; Shoftim 7:5; Melachim I 8:37; Yirmiyah 46:23

4. Text of The Sefire Treaty, from *Deuteronomy and the Deuteronomistic School*, Moshe Weinfeld

For seven years may the locust devour, and for seven years may the worm eat, and for seven years may תוי come upon the face of the land.

5. Radak to Yoel 1:6

כל קבוץ מן החי יקרא גוי לפיכך אמר על הארבה גוי, וכן אמר על הנמלים (משלי ל) עם לא עז...

All gatherings of the living are called 'goy,' and so he said 'goy' regarding the locusts. And so regarding ants it said, 'A nation that is not mighty.'

6. Talmud, Shabbat 32b

בעון גזל הגובאי עולה והרעב הווה ובני אדם אוכלים בשר בניהן ובנותיהן שנאמר +עמוס ד+ שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים... הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם וכתוב +יואל א+ יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל וכתוב...

For the sin of theft, *govai* ascends and famine exists, and people eat the flesh of their sons and daughters, as it is written, 'Hear this, cows of Bashan on Mount Shomron, who cheat the poor and crush the indigent... the plenty of your gardens, vineyards and figs will be consumed by the *gazam*.' And it is written, 'The remnant of the *gazam* will be consumed by the *arbeh*, and the remnant of the *arbeh* will be consumed by the *yelek*...'

7. Midrash, Vayyikra Rabbah 5:3

ר' אבא בר כהנא בשם ר' שמואל בר נחמן אמר ג' גזרי דינין נחתמו באותו היום נחתם גזר דין של י' שבטים ליפול ביד סנחריב ונחתם גזר דינו של סנחריב ליפול ביד חזקיה ונחתם גזר דינו של עוזיה שילקה בצרעת, ועל גוי ועל אדם יחד, גוי זה סנחריב דכתיב ביה (יואל א) כי גוי עלה על ארצי,

R' Abba bar Kahana cited R' Shemuel bar Nachman: Three decrees were sealed on that day. The decree that the ten tribes would fall to Sancherev was sealed, the decree that Sancherev would fall to Chizkiyah was sealed, and the decree that Uziah would be struck with *tzara'at* was sealed. It is written, "And on *goy* and man together" – "goy" refers to Sancherev [and his forces], regarding whom it is written, "For a *goy* has ascended upon My land."

Never again?

8. Shemot 10:14

9. Abarbanel to Shemot 10:14

היה הנס והפלא בענין הרוחות שזימן הקב"ה רוח קדים להביאו ואח"כ רוח ים חזק מאד להוליכו משם ומפני זה ייחס הכתוב את הרוחות אל ד' ית' כי היה במאמרו וחפצו הפרטי ולכן לא אמר וד' הביא הארבה אלא וד' נהג רוח קדים וגומר וכן בהסרה אמר ויהפך ד' רוח ים וגו'... כי בזה היה הנס לא בדבר אחר וזאת היתה הסבה שזכר הכתוב בכאן ענין הרוחות לא במדרגת הסבות האמצעיות כ"א במדרגת נושא הנס והמכה ההיא והותרה השאלה הששית והנה העיד הכתוב לפניו לא היה כן ארבה כמוהו ואחריו לא יהיה כן לפי שלא נאמר זה על כמות הארבה בעצמו אלא בהצטרפו למצרים כי שם באמת לא היה כן ר"ל כאותו שבא בימי משה ע"ה ואחריו לא יהיה כן רוצה לומר במצרים אמנם מה שנאמר ביואל היה אמת כפי הארץ שבא שמה והוא לא היה במצרים. הנה אם כן במצרים לא היה לפניו ולאחריו כארבה משה אבל בארץ ישראל כבר היה בימי יואל הנביא יותר גדול ממנו ויחס הגודל והקוטן הוא בצרוף המקום שהיה בו

The miracle and wonder was in the winds; Gd summoned the east wind to bring the locusts, and then a strong west wind to remove them. This is why the passage linked the winds with Gd, for it was at His specific declaration and will. And this is why it does not say, 'And Gd brought the locusts,' but 'And Gd directed an east wind.' And so at their removal... Winds were mentioned here not on the level of tools but on the level of the bearers of the miracle and plague... This verse was not stated regarding the locusts themselves, but their placement in Egypt, for, in truth, never were there locusts like those of Moshe's day in Egypt, and never would there be others like them, meaning in Egypt.

10. Ramban to Shemot 10:14

וּכְתַב רַש"י... אוֹתוֹ שֶׁל יוֹאֵל הָיָה עַל יְדֵי מִינִים הַרְבֵּה שֶׁהָיָה יָחַד אַרְבֵּה וְחַסִּיל וְיֶלֶק וְגִזְם, אֲבָל שֶׁל מֹשֶׁה שְׁלֵא הָיָה אֵלָא מִיֵּן אֶחָד, וְכַמוֹהוּ לֹא הָיָה וְלֹא יִהְיֶה. וְקִשָּׁה עָלַי מֵאֲמַר הַרְבַּ, שֶׁהָרִי כְּתוּב (תְּהִלִּים ע"ה) וַיִּתֵּן לְחַסִּיל יִבּוֹלֵם וַיִּגְעֵם לְאַרְבֵּה, וְכַתִּיב (שִׁם ק"ה) אָמַר וַיִּבֵּא אַרְבֵּה וַיֶּלֶק וַאֲיֵן מִסְפָּר. וְאוֹלֵי יֹאמְרוּ הַרְבַּ שֶׁהָיָה מִיֵּן הָאַרְבֵּה שֶׁל מֹשֶׁה גְדוֹל מִשֶּׁל יוֹאֵל, וְשֶׁאֵר הַמִּינִין שֶׁל יוֹאֵל גְּדוֹלִים מִשֶּׁל מֹשֶׁה. וְאֵלֶּה דְבָרִים בְּטָלִים... וְכַתֵּב רַבִּינוּ חֲנִנְאֵל בְּפִירוּשׁ הַתּוֹרָה שֶׁלּוֹ מַעַת עֲתַרְתָּ מֹשֶׁה רַבִּינוּ וְעַד עַכְשֵׁיו אֵינן אַרְבֵּה מִפְסִיד בְּכָל מִצְרַיִם, וְאֵם יִפּוֹל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וַיִּבֵּא וַיִּכְנַס בְּגָבוֹל מִצְרַיִם אֵינּוּ אוֹכֵל מְכַל יִבּוֹל הָאַרְץ כְּלוּם עַד עַכְשֵׁיו, וְאוֹמְרִים כִּי זֶה כִּבֵּר יָדוּעַ הוּא לְכָל...

וְדַעְתִּי בְּפֶשֶׁט הַכְּתוּב, כִּי בְעֵבֹר שִׁמְכַת הָאַרְבֵּה רִגְלֵהּ לְבֹא לְפַעֲמִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וְעוֹד שְׁבֹאָה זֹאת כְּדֶרֶךְ הַמְקַרִּים כִּי רוּחַ הַקְּדִים נִשְׁאָן, בְּעֵבֹר זֶה אָמַר כִּי הָיָה גְדוֹל מְאֹד מְכַל אֲשֶׁר נִהְיָה בְּמִקְרָה הָעוֹלָם, כִּי לִפְנֵינוּ וְאַחֲרֵינוּ אֵינְנוּ בֹא כְּמוֹהוּ, וּבְגִדְלוּ יָדְעוּ כִּי מַכַּת אֱלֹקִים הִיא שְׁאִין רִגְלֵי לְבֹא כֵן בְּאַחַד הַזְּמַנִּים, וְגַם אוֹתוֹ שֶׁל יוֹאֵל מְכָה מֵאֵת אֱלֹקִים:

Rashi wrote... Those of Yoel were via many species, *arbeh* and *chasil* and *yelek* and *gazam* together. But Moshe's were only a single species, and never had there been, and never would there be, another like it. But the statement of the master is difficult to me; it is written [regarding the locusts of Egypt], 'And He gave to the *chasil* their produce, and He brought them to the *arbeh*,' and 'And he brought uncountable *arbeh* and *yelek*!' Perhaps the master could say that the *arbeh* of Moshe were greater than those of Yoel, and Yoel's other species were greater than those of Moshe, but these would be empty words...

Rabbeinu Chananel wrote: From the time that Moshe prayed to Gd until today, *arbeh* does not destroy all of Egypt. If it occurs in Israel and enters the Egyptian border, it does not eat all of the land's produce, down to today. They say this is common knowledge...

My sense of the literal translation is that since *arbeh* plagues have always struck from time to time, and they come as happenstance, when borne by the east wind, therefore Yoel said it was greater than any that occurred via happenstance... and through its size they would know that it was a blow struck by Gd, for this never happens. And Yoel's was also a blow from Gd.

Who is speaking here?

11. Malbim to Yoel 1:8

הַמְלִיץ בְּמַלִּיצָתוֹ מִצִּיֵּר כִּאִילוֹ הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה הֵם הַמִּלְלִים אֶת הַדְּבָרִים הַנֹּאמְרִים (בְּפִסּוֹק ה' ו' ז') שֶׁהִגְפֵּן יֹאמֵר לְהַשְׁכּוֹרִים שִׁיבְכוּ כִּי גוֹי עָלָה עַל אֶרְצוֹ שֶׁל הַגֶּפֶן, וְשֵׁם אֶת גִּפְנוֹ לְשֵׁמָה כ"ז יִדְבַר עֵץ הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה שֶׁנִּשְׁחַחְתּוּ, וּמִצִּיֵּר אוֹתָם כְּתוּלָה חֲגוּרָת שֶׁקַּע עַל בַּעַל נְעוּרֵיהָ וְהוּא דִּימוֹ מְלִצִּי נִפְלֵא מְאֹד.

He offered a parable, as though the grape and the fig were wailing these words, that the grape was telling the drunkards to weep, for a nation had ascended upon the land of the grape, destroying its grapes. This is spoken by the grape and fig which are being destroyed... This is a remarkable parable.

Call for a fast and a gathering

12. Talmud, Shabbat 10a

אָמַר רַב אֲשִׁי חֲזִינָא לֵיהּ לְרַב כְּהֵנָּא כִּי אֵיכָא צַעְרָא בְּעַלְמָא שְׂדֵי גְלִימִיָּה וּפְכַר יְדֵיהּ וּמִצְלִי אָמַר כְּעַבְדָּא קָמִי מְרִיָּה כִּי אֵיכָא שְׁלֵמָא לְבִישׁ וּמִתְכַּסִּי וּמִתְעַטֵּף וּמִצְלִי

Rav Ashi said: I see that when there is trouble in the world, Rav Kahana removes his cloak, clasps his hands and prays. He says, "I am like a servant before his master." When there is peace in the world, he wraps and cloaks himself and prays.

13. Tehillim 42:2

Theme: Fire

14. Ovadia 1:18